

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

Svatý Václave, vévodo české země, nedej zahynout nám, ni budoucím.

V měsíci září celý náš národ s úctou vzpomíná sv. Václava, knížete a patrona naší vlasti. Jak se stal tento kníže křesťanem, světcem?

My dospělí jsme se stali věřícími křesťany proto, že jsme měli věřící, zbožnou matku, věřící byla naše rodina, věřící okolí, prostředí.

Václav měl maminku pohanku, která nenáviděla křesťany a shromažďovala kolem sebe pohansky smýšlející velmože. Václav to měl těžší, než my, a přece se stal křesťanem: měl hodnou babičku, ta ho vedla k víře, k modlitbě, ta ho vychovala. Jaké výchovy se dostává mnoha dětem dnes, když mají kolem sebe prostředí nábožensky lhostejné, rodiče na výchovu nemají čas, nechají děti sledovat ne vždy vhodné pořady v televizi, na internetu. Příklad sv. Václava

svědčí, že ono mnohdy stačí hodná věřící babička, když rodiče zapomínají na své poslání vůči dětem. Nejdůležitější základ výchovy dávají dětem rodiče a rodina. Dávat může jen ten, kdo sám má. Co nemám, nemohu dát druhým. Každý řemeslník, než je přijat do práce, musí mít výuční list – udělat zkoušku, že oboru rozumí. Každý učitel musí mít absolvovanou vysokou školu, stejně i vedoucí pracovníci v jiných profesích. Rodiče se na své poslání – rodičovství nepřipravují vůbec, nebo „odsedí“ často bez zájmu pět hodin na přípravě snoubenců před sňatkem. Proto dnešní výchova dětí v rodinách tak vypadá. Co je ale horší, ani současní prarodiče nemohou doplnit výchovu u svých vnoučat, protože jejich příprava na manželství nebyla jiná, oni často mají své zájmy a pokud věkem dozráli a měli by zájem mladým pomoci, což je spíše vzácností, tak zase není zájem ze strany rodičů a ani dětí, protože děti žádný k učtění rodičů a prarodičů nevychovává. Svätý Václav je svědectvím toho, že stojí za to této záležitosti věnovat čas. Prosmo svatého Václava a jeho babičku – moudrou vychovatelku Ludmilu, aby nám dodali chuti a vytrvalosti, abychom se dobrému umění, jak vést děti k Bohu od malička, naučili a s úspěchem je mohli uplatňovat.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové na měsíc září:

Úmysl všeobecný: Aby lidé naší doby, často zahlceni hlukem, znovu objevili hodnotu mlčení a ticha a uměli naslouchat Božímu hlasu a svým bratřím a sestrám.

Úmysl misijní: Za křesťany, kteří v tolika oblastech světa trpí pronásledováním, aby byli svým svědectvím proroky Kristovy lásky.

Úmysl národní: Aby ti, kdo mají být nositeli kultury a vzdělanosti, sami poznávali a chápali, kde je zdroj skutečné moudrosti a poznání.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci červenci a srpnu 2013 přijali:

Tomáše Leblocha Újezd
Denise Sporka Vysoké Pole

Svou společnou cestu životem začali před Božím oltářem:

24. srpna 2013:
Jan Mikeska Vlachovice
Jana Honková Drnovice

31. srpna 2013:
Jaroslav Slováček Brumov
Pavčina Jálová Loučka

V měsíci červenci a srpnu odešli na věčnost a byli pohřbeni:

6. července 2013:
Stanislav Kovář
Loučka 128 78 let

29. července 2013:
Stanislav Martinisko
Vysoké Pole 77 63 let

1. srpna 2013:
Marie Čepíková
Vízovice 274 50 let

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane
a světlo věčné ať jim svítí,
ať odpočívají v pokoji.*

Na kříži najdeš Kristovu pokoru, proti pýše d'ábla.
Kristovu chudobu proti mamonu světa.
Kristovy ruce a nohy přibité hřeby
proti nevázanosti těla.

Sv. Antonín z Padovy

Z pamětní knihy farnosti Horní Lhota. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Dominika Doležela, faráře v Horní Lhotě v letech 1896 – 1908

Protože tento i další zápisy ve farní kronice zaznamenané se budou dotýkat některých majetkových a finančních poměrů ve vztazích ve farnosti, domnívám se, že nebude na škodu, zejména v současnosti, kdy finance hýbou nejen naší, ale i celosvětovou globální scénou a jsou tak medializovány, aby farní společenství, ale i širší veřejnost byla seznámena alespoň se základními složkami resp. axiomy katolického učení v této ožehavé sféře, jež nám podává mj. Katechismus katolické církve /KKC/, schválený Janem Pavlem II. 25.6.1992 jako platný a oprávněný nástroj ke službě církevnímu společenství a za bezpečnou normu pro vyučování víře. Výše citovanou problematiku nám osvětluje 7. článek KKC (*Katechismus Katolické církve*) – Sedmé přikázání „Nepokradeš“ /Ex 20,15; Dt 5,19; Mt 19,18/ pod čísly Katechismu 2401 – 2463.

Úvodní č. K: 2401 Sedmé přikázání zakazuje brát nebo si neprávem ponechat majetek bližního a jakýmkoliv způsobem působit škody na jeho majetku. Přikazuje spravedlnost a lásku ve správě pozemských statků a plodů lidské práce. S ohledem na obecné blaho požaduje, aby se respektovalo všeobecné určení statků a právo na soukromé vlastnictví. Křesťanský život se snaží zaměřovat statky tohoto světa k Bohu a k bratrské lásce. 2409 Každý způsob odnětí a nespravedlivého přivlastnění si cizího majetku, i když to neodporuje ustanovením občanského zákona, je proti sedmému přikázání. Stejně tak si nechávat vypůjčené nebo nalezené předměty; dopouštět se obchodního podvodu; platit nespravedlivé mzdy; zvyšovat ceny a spekulovat přitom s nevědomostí nebo nouzí druhých. Rovněž jsou mravně nedovolené tyto skutky: SPEKULACE, kterou se působí, aby se uměle měnilo hodnocení majetku s úmyslem z toho těžit na úkor druhých; korupce, jež ovlivňuje úsudek těch, kteří mají učinit rozhodnutí na základě práva; přivlastnění a soukromé užívání společenských zařízení nějakého podniku; špatně provedené práce; daňový podvod; falšování šeků a faktur; přehnané výdaje; mrhání. Úmyslně poškozovat soukromé nebo veřejné vlastnictví odporuje mravnímu zákonu a vyžaduje náhradu. 2443 Bůh žehná těm, kteří pomáhají chudým a kárá ty, kteří se o ně nezajímají: „Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce vypůjčit, se neodvracej.“ /Mt 5,42/ „Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte“ /Mt 10,8/. Ježíš pozná své vyvolené právě podle toho, kolik vykonali pro chudé. Když se „chudým hlásá radostná zvěst“ /Mt 11,5/, je to znamení Kristovy přítomnosti. 2444 Lásky církve k chudým „patří k jejím pevným tradicím“. Inspirujte se evangeliem blahoslavenství, Ježíšovou chudobou a jeho laskavostí k chudým. Lásky k chudým je pro křesťana také jedním z motivů povinnosti pracovat, aby „mohl konat dobro a pomáhat těm, kdo trpí nouzí“ /Ef 4,28/. Taková láska k chudým se netýká jen hmotné chudoby, nýbrž i četných forem kulturní a náboženské chudoby. Aktuálnost těchto slov měla svoji platnost v katechetické práci duchovenstva jak v dávné minulosti, tak i v novém současném evangelizačním úsilí.

Vždy při zahajování vlastního záznamu z kroniky mně přicházejí na mysl slova pražského pomocného biskupa ThDr Jaroslava Škarvady: „Snad málo křesťanských společenství mělo dějiny tak pohnuté jako církev žijící v českých zemích. Hroužit se do její historie je proto nejen zajímavé, nýbrž je to i jakési napínavé dobrodružství, zvláště pro toho, kdo v české zemi vyrostl a kdo ji má rád.“

Ve výčtu kněží se v Horní Lhotě stává 15. administrátorem Štěpán Šácha, jenž pak v říjnu téhož roku 1870 vystřídán byl 16. kurátem Antonínem Markem, který dopustil se té chyby, že si vzal za hospodyně zdejší, již toho druzí záviděli, zvláště Sehradičtí a tu donutili ubožáka, že šel do penze v září 1874. Z úst lidí věrohodných jsem slyšel, že když odjížděl, uhodil po něm syn jednoho mlynáře z Horní Lhoty kamenem. Však také kopnutím koně byl udeřen a do roku náhle skončil. Mnozí také tvrdí, že hrozný požár na květnou neděli v r. 1876 byl jenom spravedlivým trestem na Sehradice, které nejvíce proti d.p. Antonínu Markovi brojili. Slova ta mi byla řečena od lidí věrohodných: jména však úmyslně neuvádím, neb se domnívám, že by snad časem mohly z toho povstati velké nepříjemnosti. Po něm stal se administrátorem d.p. Karel Lysý, kooperátor z Luhačovic, rozený v r. 1849 na nedaleké Petruvce, vysvěcený v r. 1872, kterýž ve březnu v r. 1877 stal se tu také kurátem až do roku 1891, kdy odstěhoval se za faráře do Buchlovic. Týž začal psáti své zkušenosti na památku a sice v matrice pro Horní Lhotu Tomus I. proto, koho by zkušenosti jeho zajímaly, ať je hledá ve shora uvedené matrice. Za něho na naléhání Nejdůstojnější Konsistoře přistoupila farnost dva kousky pole a sice „v lázku“ a „na nivce“, jež jsou majetkem sice farní obce, avšak užívání jich má kurát Hornolhotský, jichž příjem se i do fassé čítá. V r. 1875 konaly se sv. Missie v Horní Lhotě. Jmenovaný pan farář – jak sám v uvedených zápiskách píše – zabýval se homeopatií, čímž sobě sice hodně nepříjemností, avšak také hodně peněz nashromáždil, tak že lidé myslí dosud, že fara Hornolhotská jest znamenitá: co prý si tu P. Lysý nadělal peněz, říkávají. Jak lidé byli na jeho léčení navyklí, zakouším já dosud. Ku žádnému nemocnému nepovolají lékaře, nýbrž napřed kněze a když jim řekne dle svého uznání to a ono asi bude: pošlete pro lékaře, teprv pošlou. Proto také možno si vysvětliti, že hlavnička (tyfus), který sem na podzim roku 1896 byl zavlečen, ještě letos v únoru 1899 straší, i po třech nemocných v domě leží. Když je za drůbež a máslo nikdo neléčí, raději nevolají nikoho. Že by to mohli prodati na „slanici“ v Luhačovicích – jako to dělával P. Lysý, jim nenapadne – až jest zle. Ovšem jest to u nás také špatně řízeno, když tě obvodní lékař z Vyzovic má daleko a přes škaredý kopec a Luhačovští lékaři buď nemohou nebo nechťejí.

Po odchodu tohoto pana faráře do Buchovic poslán sem byl za administrátora v pořadí 18. Alois Vymazal, churavý pán, jenž také odtud odešel na dočasný odpočinek. Po něm v červenci téhož roku 1891 dostal se za faráře do Horní Lhoty pan kaplan z Pavlovic u Přerova Jan Hubík, pán bohatý a statečný, jenže nemocný. Mělť po zánětu exudát, jenž asi 4 léta nedal mu zde dožití nýbrž již 18. listopadu 1894 zničil jeho život.

*Pokračování příště
Mgr. Vladimír Měřinský/*

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Sněm jako událost obdarování a nového porozumění (čl. 10)

V 10. kapitole závěrečného dokumentu Plenárního sněmu katolické církve v ČR se konstatuje, aby katolická církev (tj. Boží lid Nového zákona, nové smlouvy, společenství křesťanů) v ČR mj. prožila okamžik pravdy ve světle Ducha, dále v setkání s Kristem naplněném sjednocující silou a konečně, aby zakusila okamžik naděje tak, že se nám pravda stane silou osvobozující. A ptám se, zda jsme neměli příležitost okamžiků pravdy v setkání s Kristem prožívat v poslední době velmi intenzivně několikrát?

Domnívám se, že nejsem dalek pravdy, když napíši, že nás bylo mnoho, kteří jsme s úžasem a radostí v tu horkou neděli letos 28.7. sledovali odpoledne v televizi přímý přenos mše sv. na Světovém setkání mládeže v brazilském Rio de Janeiro z pláže Copacabana, kterou celebroidl Summus Pontifex papež František za účasti 1 – 3 milionů účastníků, zejména mládeže ze všech kontinentů. Mne zaujala ta spontánní radost přítomných, nádhera liturgie provázená důstojností a optimističností, prodchnutými zpěvy a hudbou, jež svým temperamentem byla tak charakteristickou kulisou na jihoamerickém kontinentu, tohoto monumentálního slavení eucharistie.

Jak v dalekém Riu, tak v nám blízkém posvátném Velehradě, při oslavě příchodu soluňských bratří sv. Cyrila a Metoděje před 1150 lety k nám na Moravu mají závažnou platnost slova papežského vyslance, kardinála Bozaniče, jak potřebné je vážit si zvláštností jednotlivých národů a jejich kultur. A tak jsme mohli prožívat ony výše citované okamžiky pravdy a být mnozí osobně, ale většina z nás díky moderním mediím, které v tomto případě vykonaly požehnaný kus práce, svědky povzbuzení všech, stát se učedníky a misionáři evangelia, jak nás o to žádal papež František. Pevnou základnou a oporou v tomto poslání naléhavosti doporučil katechismus a dokumenty II. vatikánského koncilu, jejich působnost zůstává vždy v podstatě na poslušnosti církevních činitelů vůči vedení Ducha, které se uskutečňuje i mimo koncil. Papež František tak jen dotvrzuje slova ze Všeobecného úvodu do koncilních dokumentů, v nichž se praví: „Církev je společenství lidí, které Boží milost neopouští, kteří jsou nositeli dějin, mají přítomnost, jdou vstříc budoucnosti jako úkolu, nebezpečí a požehnání a ve všem tom mají co dělat jako hříšníci sami se sebou a s Boží milostí. Jestli to vše platí o církvi, platí to i o sněmu církve, tedy i o Druhém vatikánském koncilu. Uskutečňovali ho lidé a vnesli do jeho průběhu a výsledků lidské prvky. Neměli možnost (protože to lidem vůbec nepřísluší a ani to není možné) jednoduše odhodit minulost církve jako balast a začít znovu od nuly. Podle možnosti se však poctivě namáhali, jak jen mohli, aby rozlišili živé od toho, co je opravdu mrtvé, aby našli v každé době platný základ církve: samého Ježíše Krista a jeho milost. Snažili se o konfrontaci se současností („otevřít okna“, jak to požadoval Jan XXIII.). Pokoušeli se vyhlédnout do budoucnosti a jít jí vstříc, pokud je to možné člověku vůbec a také konkrétním lidem, na nichž koncil spočíval. Pracovali s vědomím: „Tak i vy, až uděláte, co vám bylo přikázáno, řekněte: Jsme jenom služebníci.“ Bylo určitě uděláno tolik práce, že nejen z víry v působení Ducha svatého v církvi, ale i ze střízlivé historické zkušenosti můžeme být přesvědčeni o tom, že to byl sněm, který smí prohlásit: „Rozhodl totiž Duch svatý i my...“/Sk 15,28/. Co se

týká toho vlastního a jediné rozhodujícího, totiž víry, naděje a lásky k Bohu a člověku, to není vykonáno, ale postaveno před církev jako úkol (úkol dneška v zájmu zítřka). Zbývá otázka, zda lidé v církvi chtějí na tomto úkolu trpělivě pracovat. Celé dějiny lidstva totiž postupuje usilovný boj proti mocnostem temnot. Ten boj se zrodil na samém počátku světa a potrvá, jak řekl Pán, až do posledního dne. Člověk, zapletený do tohoto zápolení, musí neustále zápasit, aby přilnul k dobru; bez velké námahy a bez pomoci Boží milosti není schopen dosáhnout vnitřního sjednocení. Kristova církev v důvěře ve Stvořitelův plán uznává, že lidský pokrok může sloužit opravdovému štěstí člověka. Přesto však nemůže nepřipomenout apoštolova slova: „Nepřizpůsobuje se už tomuto věku“ /Řím 12,2/, totiž tomu duchu marnosti a zloby, který přeměňuje lidskou činnost, určenou k službě Bohu a člověku, v nástroj hříchu. Jak se dá tento neutěšený stav překonat? Křesťané prohlašují, že se veškerá lidská činnost, která je vlivem pýchy a nezřízené sebelásky dennodenně ohrožena, musí Kristovým křížem a zmrtvýchvstáním očistit a zdokonalit. Člověk Kristem vykoupený, který se stal v Duchu svatém novým stvořením, může a musí milovat i věci Bohem stvořené. Přijímá je od Boha a hledí na ně a má je v úctě, jako by právě vyšly z Boží ruky. Děkuje za ně Dobrodinci a používá a dopřává si stvořených věcí v duchu chudoby a vnitřní svobody. To ho uvádí do pravého vlastnění světa, jakoby neměl nic, a zatím má všechno. „Všechno je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu“ /1Kor 3,22-23/. Když papež František se loučil v Riu s mládeží, propouštěl je výzvou třemi slovy – běžte, beze strachu, sloužit! Slova, která má jí co říci nám všem.

Mgr. Vladimír Měřinský

Zamyšlení otce arcibiskupa Jana Graubnera **ke 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu**

Státní svátek svatých věrozvěstů Cyrila a Metoděje by měl být záležitostí nejen věřících, kteří přijdou na pouť k počtu těchto světců, ale všech občanů, protože právě díky těmto bratřím jsme byli na začátku našich národních dějin zařazeni mezi kulturní národy Evropy. Státní svátek v tomto případě jistě nemá být jen projevem uznání a vděčnosti historickým osobnostem, ale i připomenutím křesťanských kořenů, z nichž roste naše kultura a národní identita, tak potřebná právě dnes, kdy se znovu sblížíme s evropskými národy, ale současně prožíváme civilizační krizi a vymíráme.

Černé brýle nemám rád, ale dělat, že nevidím, to také nejde. Vymírání národa se nevyřeší přistěhováním lidí s jinou kulturou a odlišným myšlením. Přebudování mateřských škol na domovy důchodců také nic neřeší. Finanční podpora rodiny s dětmi by byla dobrá s správná, ale situaci podstatně

nezmění. Problém totiž netkví v ekonomice, ale v myšlení, ve vidění hodnot. Člověk orientovaný na sebe nehledí do dálky a nezajímá se o dobro druhých. Snadno žije na dluh, který má splácet další generace. Touha mít a mít se dobře, a pokud možno hned, se těžko nasytí, a tak spokojenost stále nepřichází.

Řešení vidím v přepólování orientace. Takový člověk se dovede radovat z úspěchů i majetku druhého, je šťastný, když mu nic nechybí – ne, když má všechno. Má rád děti, a proto jim nedovede ubližovat ani tím, že by žil na jejich úkor, nebo jim ničil životní prostředí – ať už přírodní, nebo morální. Žije pro děti, a proto se o něj budou děti taky jednou umět postarat, a udělají to dokonce rády, protože zakusily lásku rodičů. V takovém životě je naděje jako doma. Protože však nejde o pohádku, je tam i bolest, ale dovede se snést. Je tam i zlo, ale to se přemáhá. Jde o skutečnou kulturu lásky, která jediná má budoucnost.

Tuto kulturu lásky vyrostlou z evangelia budovali u našich předků solušní bratři. S ní je spojeno originální písmo starých Slovanů i první knihy naší literatury. Jiným národům se nestalo, že by překlad liturgických knih do jejich jazyka papež slavnostně položil na oltář a uznal jejich jazyk za bohoslužebný vedle řeckého, latinského a hebrejského. Na to musely čekat až do 20. století. I to nám připomíná jejich svátek.

Jsem rád, že Velehrad, po staletí spojený s cyrilometodějskou úctou a tradicí, nabízí dnes vedle bohoslužeb i bohatý program Dnů lidí dobré vůle, kde se můžeme setkat s některými plody této kultury života vzešlé z evangelia.

Zájem lidí o spolupráci na tomto díle roste. To je dobré znamení. Je vidět, že zdravá tradice oslovuje i dnes a vtaňuje do proudu vytváření hodnot pro další generace.

Dobrovolnická činnost vyrůstající ze zájmu o druhé a z touhy pomáhat potřebným, nebo chránit přírodu a vytvářet krásu, ukazuje, že kultura, kterou k nám roku 863 přišli budovat svatý Cyril s Metodějem, a v níž od roku 1205 pokračovali cisterciáckí mniši jako budovatelé dnešního Velehradu, žije i dnes. Jestli se nás k budování civilizace lásky přidá víc, bude u nás i víc naděje a optimismu.

(z knihy Burcování od arcibiskupa Jana Graubnera zpracoval Václav Ulrich)

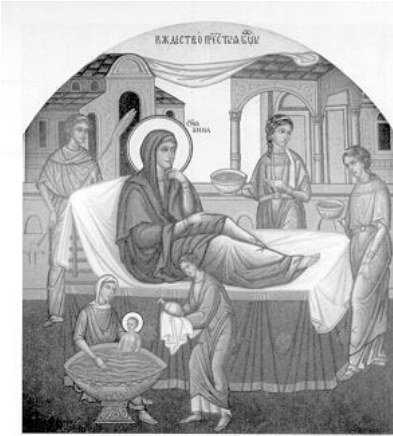
@ @ @

Je pokušení hledat jiné dvěře nebo jiná okna ke vstupu do Božího království. Vychází se však jediné těmi, které nesou jméno Ježíš. Vstupuje se jediné těmi dveřmi, které vedou k cestě jménem Ježíš a ta nás vede k životu, kterým je Ježíš. Všichni, kdo dělají něco jiného, kteří stoupají vzhůru, aby vnikli oknem, jsou „zloději a lupiči“. Je to jednoduché. Pán nemluví komplikovaně: On je prostý. Musíme prosit o „milost klepat vždycky na tyto dvěře“. Nechodme hledat jiné dvěře, které se jeví snadněji, pohodlněji a víc po ruce. Vždycky jsou jen jedny: Ježíš. A Ježíš nikdy neklame, Ježíš nepodvádí, Ježíše není zloděj. Dal za mne svůj život. Každý z nás musí říkat: „Ty, který jsi dal život za mne, otevři mi, prosím, abych mohl vejít.“

Papež František

8. září

Svátek Narození Panny Marie

Je to jeden z nejstarších mariánských svátků, který dosvědčuje víru křesťanů, že se Panna Maria narodila bez poskvrny dědičného hříchu. U všech svatých kromě sv. Jana Křtitele se totiž slaví pouze den jejich úmrtí, tj. den jejich narození pro nebe. Jen u Panny Marie a sv. Jana Křtitele se ještě slaví den jejich narození. Východní církve ctí Pannu Marii a sv. Jana Křtitele jako dva největší z lidí. Jejich víra byla podrobena nejtěžším zkouškám a oni při nich projeví nehlubší pokoru.

Skutečný den narození Panny Marie neznáme. Datum 8. září se objevuje poprvé v 5. století v Jeruzalémě. Byl to výroční den posvěcení baziliky postavené na místě, které tamní tradice označovala za místo narození Matky Boží. Slavení svátku Narození Panny Marie 8. září jako jedno z mála přečkalo všechny reformy církevního kalendáře a od 7. století se nepřetržitě slaví v celé církvi. Podle data 8. září bylo stanoveno datum 8. prosince – slavnosti Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu.

Ríkáme, že kde je Panna Maria, tam je Duch Svätý, protože ona byla již při svém početí působením Ducha Svatého uchráněna od prvotní viny, jako nové stvoření byla plná Ducha Svatého a po svém "fiat" se stala nevěstou Ducha Svatého. Radost a plnost darů Ducha Svatého je s ní tedy nerozlučně spjata. Když vešla do domu Zachariášova a Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle, byla naplněna Duchem Svatým a zvolala velikým hlasem: "Požehnaná jsi nade všechny ženy..."

Stařec jménem Simeon, veden Duchem Svatým, přišel do chrámu, když rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předepisoval Zákon. Vzal ho do náručí, chválil Boha a naplněn Duchem Svatým prorokoval o tom Dítěti. Podobně i prorokyně Anna k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom Dítěti všem, kteří očekávali vykoupění Jeruzaléma. Pastýři, kteří se vrátili do betlémské jeskyně, oslavovali a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to zvěstovali andělé. Velikou radostí, jedním z darů Ducha Svatého, byli naplněni tři mágové z dalekého východu, když našli dítě s Marií, jeho matkou.

Radost a plnost darů Ducha svätého může přicházet skrze Pannu Marii i do našich duší, budeme-li ji vyzvat jako přímělkyni, pomocnici, zachránkyni a prostřednici. Jako "Příčina naší radosti" je nazývána v Loretánských litaních. Radost je stav duše, bez kterého nemůžeme lidsky žít, hřejivý, posilující pocit vnitřní shody mezi potřebou a jejím naplněním, pocit harmonie. Skutečná radost je darem, který si nemůžeme koupit. Můžeme jej však obdržet, budeme-li vyzvat Ježíšovu matku Pannu Marii.

Nejbližší mariánská poutní místa vztahující se k tomuto svátku je kostel Narození Panny Marie ve Štípe a poutní kaple Panny Marie "Vysocké" ve Vysokém Poli.

(připravil Václav Ulrich)

Kurz Manželské večery

Česká manželství už jen s vypětím všech sil brání svou pozici před rozvody. Na 100 uzavřených sňatků připadá 49,6 rozvodů. Průměrné manželství v České republice trvá 12,3 roku.

Rozvodovost v Česku dosáhla v předchozích deseti letech rekordní výše. Důvody, proč se lidi rozvádí, zůstávají podle odborníků stále stejné, vinu nelze svalovat například na ekonomickou krizi. Podle údajů

Českého statistického úřadu patří mezi **nejčastější příčiny rozvodu „rozdílnost povah, názorů a zájmů“**. Tento důvod **bývá uváděn ve více než čtyřiceti procentech!** Mnohem závažnější příčinou i do budoucna může být i to, že rozvedené manželství začíná být v naší společnosti pokládáno za něco "normálního". Mimo manželství se v minulých dvou letech narodilo v Česku asi 41 procent dětí.

Údaje ze statistik jsou přímo hrozné a nikdo z nás neví, jaký dopad budou mít na životy našich budoucích generací. Každopádně musíme určitě něco dělat pro záchranu a posílení manželství, která jsou v dnešní době stále pod větším tlakem. Manželství totiž nadále zůstává životně důležitým základem stabilní společnosti. Mnoho lidí se žení, vdává a přitom nikdy neměli vzor pro budování manželství. Chybí jim nástroje, které jim pomohou zůstat spolu. Někdy manželé spolu zůstanou, mohou žít jeden vedle druhého pod jednou střechou, ale přitom třeba ztratit vzájemnou intimitu.

Manželé Nicky a Silla Lee z Londýna založili v roce 1996 kurz Manželské večery. Cílem kurzu Manželské večery je ukázat manželským pářům, jak budovat zdravé manželství na celý život. Tento kurz se v průběhu let rozšířil do celého světa. Momentálně je přeložen do 40 jazyků a rozšířen do 120 zemí včetně Číny. Během osmi společně strávených večerů se manželé dozví nové věci jeden o druhém a také o sobě samých. Mají příležitost hovořit o problémech, které jsou ve shonu každodenního života odsouvány stranou. Zjistí, co působí, že se jejich partner cítí milován. Odhalí příčiny napětí ve svých manželstvích. Někteří se učí novým dovednostem, jak komunikovat se svým manželem či manželkou a jak řešit konflikty. Jiní dělají změny ve svém životním stylu, aby pečovali o své manželství. A během tohoto procesu se navzájem sblíží.

Ačkoli je kurz založen na křesťanských principech, je velmi vhodný i pro ty, kteří se za křesťany nepovažují, ani nepochází z křesťanského prostředí. Vždycky je respektováno soukromí každého páru. Nikdo o sobě nic neříká nikomu dalšímu, ale manželé po celou dobu kurzu hovoří na daná

témata jen a pouze spolu. Příjemnou atmosféru večera dokresluje hudba, která zároveň vytváří soukromí pro jednotlivé páry. Každý z osmi večerů začíná večeří při svíčkách, následuje promluva, po níž mají manželé příležitost si spolu v soukromí popovídat o tématu večera nebo o všem, na co ve spěchu všedního dne nezbyvá čas. V době mezi jednotlivými večery mají páry příležitost uvést do praxe to, co se naučily. Kurz je dost dlouhý na to, aby umožnil skutečnou změnu ve vztahu. Špatné návyky je třeba opustit a nahradit je návyky dobrými. Délka manželství není rozhodující, některé páry jsou novomanželé, jiné navštěvují kurz po patnácti i třiceti letech manželství. Kurz je přínosem a povzbuzením i pro páry, jejichž manželství je již pevné, ale pomáhá párům, které prochází problémy. Kurz dává důraz na manželství a vysvětluje jedinečnou povahu manželství.

V našem děkanátu se kurzů ujali manželé Vaňkovi ze Študlova a od roku 2007 se více než 100 manželských párů zúčastnilo kurzu ve Valašských Kloboukách. Od roku 2012 probíhá kurz Manželské večery ve spolupráci s hotelem Vltava také v Luhačovicích. Podle většiny účastníků kurzu je jeho hlavním přínosem skutečnost, že si manželé udělají **čas jeden pro druhého** a pochopí, že toto bude i klíčem k dalšímu posílení a budování jejich manželství. Z dalších ohlasů (závěrečný anonymní dotazník) na kurz citujeme:

„kurz nám pomohl lépe komunikovat, řešit konflikty, více se soustředit na potřeby partnera“,

„tento kurz by měli povinně absolvovat všechny manželské páry“,

„podstatné bylo pro mne zjištění, jaké potřeby jsou pro mou partnerku nejdůležitější“, „trávili jsme víc času společně, mluvili jsme o věcech, o kterých běžně nemluvíme“, „uvědomila jsem si znovu, proč svého muže miluji“.

Tímto srdečně zveme manželské páry na kurz Manželské večery, který bude probíhat od soboty 5. října v salonku hotelu Vltava v Luhačovicích a také od pátku 4.

října ve Valašských Kloboukách. Více informací naleznete také na www.manzelskevecery.cz www.faraklobouky.cz/centrum-pro-rodinu.htm

Příhlášky a případné dotazy můžete zasílat na:

vecery.luh@email.cz (Luhačovice) tel. 739 34 40 14 (Luhačovice)

ceprovalk@seznam.cz (Valašské Klobouky) tel. 732 12 70 91 (Valašské Klobouky)

Roman Hlavička

Pořad bohoslužeb v září – farnost Újezd

1. září : Neděle 22. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za + Františku a Josefa Raškovy, + rodiče, sourozence a duše v očistci	An ChV ŠF KJ
	8.15 Sl.:	Za + Františka Pavelku, švagra, jejich zemřelé rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	
	9.40 Új.:	Za školní mládež	
	11.00 Dr.:	Za + rodinu Stružkovu, Machovskou, Káčerovu, Františku Vychodilovu, dar zdraví aBoží ochranu pro živou rodinu	
2. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Galle, jejich rodiče, duše v očistci, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu	On
3. září : Úterý Sv. Řehoře Velikého,papeže	19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, vnuka, rodiče Kostkovy, živou a + rodinu z obou stran	
4. září : Středa Ferie	17.35 Új.:	Za + Annu a Aloise Janošovy, duše v očistci na které žádný z příbuzných nepamatuje	Ov
	18.30 Sl.:	Za + Aloise Váňu, švagry a dar zdraví pro živou rodinu	
5. září : Čtvrtek Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, děti, dva zetě a Boží požehnání pro živou rodinu	
6. září : Pátek První pátek	15.30 Új.:	Za Jindřicha Strušku, živou a + rodinu a duše v očistci	Am
	18.30 Sl.:	Za + osobu (JH)	
7. září : Sobota Sv. Melichara Grodeckého, kněze a muč.	6.30 Új.:	Za živou a + rodinu Ambrůzovu, Drgovu, Kovářovu a Semelovu	Ku
	16.00 Lo.:	Za + Jana Machuču a dar zdraví pro živou rodinu	
	18.00 Dr.:	Za + Jiřinu Baruchovu a jejího manžela	
8. září : Neděle 23. neděle v mezidobí Pout' P M ve Vysokém Poli	7.00 Új.:	Za + rodiče Kořenkovy, Ludíkovy a dar zdraví pro živou rodinu	An Če ZvV JaK
	8.15 Sl.:	Za + Marii a Josefa Kozubíkovy, zetě Zdenka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
	9.40 Új.:	Za farníky	
	11.00 VP.:	Za živé i + šedesátníky z Vysokého Pole	
9. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Pavelkovy, jejich + dceru Marii, syna Josefa, + rodiče Králíkovy a Boží ochranu pro živou rodinu	On
10. září : Úterý Bl.Karla Spinoly kněze a muč.	19.00 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, dceru, dva zetě, dva vnuky, vnučku, Vladimíra Jordána, Antonína Knotka a Boží požehnání pro živou rodinu	
11. září : Středa Ferie	17.35 Új.:	Za Josefa Stružku, Josefa Pavelku, Karla a Marii Drgovu a dar zdraví pro živé rodiny	MJ
	18.30 Sl.:	Za + manžela, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu	
12. září : Čtvrtek Jména Panny Marie	19.00 Dr.:	Za + Marii Jurčagovu a dar zdraví pro živou rodinu	

13. září : Pátek Sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	za + Petra Baláčka, rodiče Ďulíkovy, + příbuzné, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Chmelovy, syna, vnuka Antonína, vnučku Irenku, + příbuzenstvo a Boží požehnání pro živou rodinu	Ra
14. září : Sobota Povyšení svatého Kříže	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky Za + Josefa a Aloisii Martinovy, jejich dceru s manželem, Brachtlový, Markovy, manžele Kadlecovy a jejich syna	ŠF
15. září : Neděle 24. neděle v mezidobí PM Bolestné	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Mikulů, jejich rodiče, zetě, dceru Marii, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny Za + Karla Olejníka, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky (<i>svatý křest</i>) Za živé a + Marie a Ludmily z Drnovic	ŠF ChV Ma MJ
16. září: Pondělí Sv. Ludmily, mučednice	17.35 Új.:	Za Františka Urubka, jeho rodiče, rodiče Mikuláškovy, jejich zemřelé děti, neteř Marii a Boží ochranu pro živé rodiny	On
17. září: Úterý Sv. Kornélia a Cypriána, muč.,	19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, zetě Ladislava, rodiče Běloňovy, zetě Antonína a duše v očištění	
18. září: Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za Jaroslava Elšíka, rodiče, celou rodinu, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny	MJ
19. září: Čtvrtek Sv. Januária, biskupa a muč.	19.00 Dr.:	Za + Aloise a Marii Opravilovy, Sudmilu opravilovu, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
20. září : Pátek Sv. Ondřeje, Pavla a druhů, mučedníků	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Andělu Drábkovu, rodiče Drábkovy, Ďulíkovy, Zichovy, Vladimíra Zichu, dceru Leničku a dar zdraví pro živou rodinu Za rodiče Pláškovy, neteř Petru, prarodiče Šenovské, syny, dceru Marii a dar zdraví pro živou rodinu	ChV
21. září : Sobota Sv. Matouše, apoštola a ev.	6.30 Új.: 11.00 Új.: 16.00 Lo.:	Za živou a + rodinu Machů a Hlavičkovu Svatební mše svatá Za + rodiče Novosádovy, dceru Marii a dar zdraví pro živou rodinu	ŠF
22. září : Neděle 25. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Miloslava Zvončáka, bratra, švagrovou, švagry, rodiče a dar zdraví pro živé rodiny Za Jaromíra Mlýnka a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Emanuelu Machů, Annu, Jana a Františka Machů, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za dvoje + rodiče, Františka Strušku, dceru Marii a Boží ochranu pro živou rodinu	ŠF ZvD Ra MJ

23. září: Pondělí sv. Pia z Pietrelciny, kněze	17.35 Új.:	Za + Ludmilu Košťálovu rodinu Strečanskou, Kollárovu, Štefkovu, s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu	On
24. září : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za + sestry, bratry, jejich manžele a manželky, rodiče, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	
25. září : Středa Ferie	17.35 Új.:	Za Annu a Františka Kuničkovy, Zdenku a Josefa Dočkalovy, prarodiče a živou rodinu	Ov
	18.30 Sl.:	Za + Karla a Aloisii Šustkovy, rodiče z obou stran, + sourozence, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	
26. září : Čtvrtek Sv. Kosmy a Damiána, muč.	19.00 Dr.:	Za Františka a Annu Častulíkovu a duše v očistci	
27. září : Pátek Sv. Vincene z Paula, kněze	15.30 Új.:	Za rodiče Čechovy, Žákovy, švagry, švagrovou, synovce Mirka a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	Ra
	18.30 Sl.:	Za + Josefa Hlavenku, rodiče a rodinu Strnadovu	
28. září : Sobota Sv. VÁCLAVA mučedníka	6.30 Új.:	Za + rodiče Kuničkovy, prarodiče Trčkovy, manžele Dočkalovy, s prosbou za dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	0An Če
	16.00 Lo.:	Za + rodinu Orsákovu a Mozgovou	
29. září : Neděle 26. neděle v mezidobí Sv. archandělů	7.00 Új.:	Za občany Loučky živé i zemřelé	Ma
	8.15 Sl.:	Za farníky	An
	9.40 Új.:	Za + Josefa Ambruze, rodiče Zichovy a + rodinu Ambruzovu	Am
	11.00 Dr.:	Za + rodiče Častulíkovy, Šomanovy, rodinu Zámečnickovu, Zvonkovu, stařečky a duše v očistci	Ov
30. září: Pondělí Sv. Jeronýma, kněze	17.35 Új.:	Za rodiče Mozgovy, dceru, živou a + rodinu	On

Pořad bohoslužeb v září – farnost Horní Lhota

1. září : Neděle 22. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Ludmilu Miškaříkovu, jejího manžela a Boží ochranu pro živou rodinu Za školní mládež, s prosbou o dary Ducha svatého
2. září : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Za + rodinu Šimonů, Žáčkovu a Kolaříkovu, za duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živé rodiny
5. září : Čtvrtek Ferie	17.30	Za + Bohumila Juračku, Miloslavu Michalčíkovu, rodinu Strnadovu, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu
6. září : Pátek První pátek	17.30	Za + Aloise Váňu, dvoje rodiče, dceru Miladu, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu
7. září : Sobota Sv. Melichara Grodeckého	17.30	Za členy živého růžence
8. září : Neděle 23. neděle	6.55	Za Antonína a Marii Máčalovy, Josefa a Bohumilu Dorníčákovy a duše v očistci

v mezidobí Pout' k PM ve Vysokém Poli	9.30	Za + Marii a Bohuslava Maňasovy, dvoje rodiče, sourozence, duše v očistci, dar víry, zdraví, Boží ochranu a pomoc pro celou živou rodinu
12. září : Čtvrtek Jména P M	17.30	Za + rodiče Majzlíkovy, syna, jeho manželku, rodiče Pláškovy a Boží ochranu pro celou živou rodinu
13. září : Pátek Sv. Jana Zlatoústého	17.30	
14. září : Sobota Povyšení svatého Kříže	17.30	Za + Vladislava Mikuláška, Františka Petráše, Jaroslavu Pavlíčkovu, jejich sourozence, krodice z obou stran, celou živou a + rodinu
15. září : Neděle 24. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Václava Kolaříka, Zdeňku Kolaříkovu a jeho rodiče Za + rodiče Hubáčkovy, dva syny, živou a + rodinu
16. září : Pondělí Sv. Ludmily, mučednice	18.30	<i>Sehradice:</i> Za + Jaroslava Kutáčka, celou živou a + rodinu Kutáčkovu, Zersáňovu a Boží ochranu pro celou živou rodinu
19. září : Čtvrtek Sv. Januária, biskupa a muč.	17.30	Za + Olgu Hovězákovu, rodiče, duše v očistci, Boží požehnání a pomoc pro živé rodiny
20. září : Pátek Sv. Ondřeje, Pavla a druhů	17.30	
21. září : Sobota Sv. Matouše, apoštola a ev	17.30	Za Josefa Kráčalíka, sourozence, jejich rodiče a Boží ochranu celé živé rodiny
22. září : Neděle 25. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Zdeňku Kolaříkovu, Josefa Vaněčku a za rodiny s dětmi Za farníky (<i>svatý křest</i>)
26. září : Čtvrtek Sv. Kosmy a Damiána, muč.	17.30	Za + rodiče Josefa a Karolínu Sanytrákovy, duše v očistci a celou živou rodinu
27. září : Pátek Sv. Vincene z Paula, kněze	17.30	
28. září : Sobota Sv. Václava, mučedníka	17.30	Za Vladimíra Petrůva, tetu, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
29. září : Neděle 26. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + rodinu Kovářovou, dar zdraví a ochranu Boží pro živé rodiny Za Václava a Annu Maňasovy, rodiče z obou stran a celou živou rodinu
30. září : Pondělí Sv. Jeronýma, kněze	18.30	<i>Sehradice:</i> Za + Marii a Josefa Stolaříkovy, Františka Petráše, živou rodinu a duše v očistci

Jména z kancionálu II.

(pokračování)

P. Zwyszig Alberich (1808 –1854)

Johann Josef Maria Zwyszig (jméno Alberich přijal až později po vysvěcení) se narodil 17. listopadu 1808 v Bauenu, kanton Uri ve Švýcarsku. Od roku 1821 do roku 1841 žil v cisterciátském opatství Wettingen nejdříve jako školák klášterní školy, pak jako choralista a později jako vysvěcený mnich. Působil zde jako učitel, tajemník opatství a klášterní sboristr. Po rozpuštění opatství radou kantonu Argau se putují řeholníci několik let z místa na místo. Po „zvláštní spolkové válce“ prožil Zwyszig šest let jako host v opatství Wurmsbach u curyšského jezera. Byl odpovědný za výuku na ním založené hudební dívčí škole a v této době napsal mnoho světských i duchovních děl. V červnu 1854 přicházejí potulní mniši konečně do Vorarlberska do bývalého kláštera u Mehrerau v kantonu Bregenz, založeného bavorským cisterciátským opatem Leopoldem Hoechem se sedmi kněžími a třemi spolubratry. Zwyszig působí v novém působišti jako učitel a varhaník, ale během několika měsíců 18. listopadu 1854 umírá.

Do historie vstoupil Alberich Zwyszig v roce 1841, kdy složil tzv. švýcarský žalm, který byl od té doby často zpíván na vlasteneckých událostech. Federální rada dlouhá léta odmítala považovat tento žalm za oficiální hymnu Švýcarska a k jeho legalizaci došlo až 1. dubna 1981. V Kancionálu je uvedena Zwyszigova píseň k Božskému Srdci Páně **At' Srdci Ježíšovu...**

*František Čech
Pokračování příště*

ZPRÁVY A INFORMACE

Vyučování náboženství na našich ZŠ začne dle rozvrhu, který dětem oznámí třídní učitelé. Žáci, kteří navštěvují školu mimo naše farnosti, mohou být katechizováni na fáře. Je třeba se ale do 5. září 2013 osobně přihlásit u duchovního správce P. Můčky.

Pouť k Panně Marii Vysocké v neděli 8. září. Mše svatá u kapličky v 11.00 hodin.

Oslava svátku sv. Václava. Patrona obce Loučka oslavíme letos v sobotu 28. září. Mše sv. bude v Újezdě ráno v 6.30 hodin, v Loučce odpoledne v 16.00 v Domově pro seniory. Po mši svaté v Loučce asi v 17.00 hodin bude na návsi v Loučce požehnána socha sv. Václava, pořízená z darů farníků, občanů Loučky a sponzorů. Občané Loučky byli osloveni s prosbou o příspěvní do obálek, kterých se s darem na toto dílo vrátilo 42. 9 obálek bylo z jiných obcí. Nedělní sbírka 21. července na tento účel činila 13.666,- Kč. Duchovní správce vyslovuje všem dárcům za každý sebemenší dar na toto dílo upřímné Pán Bůh zaplat'. Děkovná mše svatá za občany Loučky živé i zemřelé, bude v neděli 29. září v 7.00 ve farním kostele v Újezdě.

Děkanátní pouť za obnovu rodin a nová kněžská povolání bude na Velehradě v sobotu 5. října 2013 v 16.00 hodin.

1. SPOLEČNÁ POUŤ VDOV A VDOVCŮ Svatý Hostýn dne 5. října 2013

Program :

10.15 hod. společná mše svatá v bazilice Panny Marie

hlavní celebrant Mons. Josef Nuzík, generální vikář

11.15. – 13.00 přestávka na oběd (každý samostatně)

13.00 – 13.30 svědectví vdov (v bazilice)

13.30 – 14.30 společná křížová cesta: – 1. skupina v bazilice s diaprojekcí

(pro zdatnější) – 2. skupina venkovní zastavení

14.30 – 15.00 adorace a svátostné požehnání (v bazilice)

Dušičková pouť na Svatém Hostýně bude letos v sobotu 12. října. Po mši sv. bude průvod na lesní hřbitov.

Patrocinium v Horní Lhotě – oslava svátku sv. Dionýsia, patrona hornolhotského kostela bude letos v neděli 13. října

Národní pouť do Svaté země. V první polovině listopadu se uskuteční národní pouť do Svaté země, kterou vyhlásila ČBK při příležitosti Roku víry. Pro věřící z olomoucké arcidiecéze pouť zajišťují cestovní kanceláře AWER Tour ze Zábřeha (www.awertour.cz) a Miklas Tour z Prostějova (www.miklastour.cz), na jejichž webových stránkách je možno získat podrobné informace.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v září 2013

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné :

7.9.:	12.	9.	3.
14.9.:	13.	10.	4.
21.9.:	14.	11.	5.
28.9.:	15.	1.	6.

ŽIVOT FARNOSTÍ Měsíčník farností. Vydává: Římskokatolická farnost v Újezdě a Horní Lhotě pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel./fax: 577350293; mobil: 731619849; 603154041; mail: rkf.ujezd@volny.cz. Webové stránky: www.farnostujezd.cz; www.farnosthornilhota.cz. Uzávěrka vždy dvacátého dne předcházejícího měsíce.